UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Formulare Aduocatoru[m] et Procuratoru[m] Romane Curie et Regij Perlamenti

Katholische Kirche / Curia Romana

Hagenaw, 6. März 1503

VD16 F 1887

De sententijs ferendis. xx

urn:nbn:de:hbz:466:1-70733

Visual Library

De informatõibus iudicũ. xix

p Oſt ꝯcluſionẽ aũt ipẽ ꝑtes ⁊ eaꝝ ꝗlibet pñt dare iſtructões iudicũ: ⁊ allegatiões iurĩ ad ꝑtẽ q̃ nõ ſcribenꝭ in ꝓceſſu. ſed ꝓ auiſamẽto iudicĩ ſeu ad ipm̃ releuãdũ ⁊ illũinãdũ. et hoc mltũ ꝓdeſt ꝑſertiz ĩ iudicib9 nõ iuriſtĩ vl̓ ꝑitĩ. Et fiũt hmõi ĩforma tiões ſm̃ caſuz fcĩ vl̓ iurib9 ꝓductĩ: aut al̓s iuxta ſtatũ ⁊ merita cãe.

De ſententijs ferendis xx.

p Oſt hec iudex videat vel faciat videri ꝓceſſum totũ ⁊ diligẽ ter viſitari ⁊ videri ſi ſit correct9: et etiã ꝓbatões: q̃ oĩa debẽt eſſe correcta ⁊ bñ ordinata ꝑ notariũ cauſe: ⁊ ꝓceſſus rubri cat9 in margib9. Quib9 oĩb9 viſis ⁊ diligẽter inſpectĩ facit iudex re/ lationẽ dicti ꝓceſſus ſuo cõſilio aut ſuis aſſeſſorib9. vel ſi ipẽ nõ vi derit ꝑ ſe facit fieri relatiõem vel reporꝭ corã ſe ⁊ ſuo cõſilio de toto ꝓceſſu. Et habita matura deliberatõe cũ eiſdẽ cõcepta cõcordiꝭ ſen tentia diffinitiua vel interlocutoria ſcribaꝭ. deinde ꝑtib9 vocatĩ ⁊ ci/ tatis ſeu al̓s ꝑ iudicẽ aſſignatĩ: ſentẽtia ꝓferaꝭ: et ꝑ iudicẽ ſedentez ſi eſſet diffinitiua in ſcр̃tis: al̓s eſt nulla. vt. c. fi. ꝺ re iudi. li. vj. Se/ cus interlocutoria. qꝛ illa põt dari ṽbo ſiue ſcр̃tĩ: ⁊ a iudice ſtãte vel ſedẽte: niſi iudex eſſet ep̃s vel ꝑſona illuſtrĩ: q̃ ꝑſone pñt facere da/ ri ſnĩam etiã diffinitiuã ꝑ cõmiſſariũ: vt ibidez. vel facere eã legi in ſui ꝑ̃ſentia ꝑ notariũ cauſe.

De appellatiõe interponẽda xxi.

q Ua ſnĩa lata: põt appellari ab eadẽ ilico ⁊ viua voce dicẽdo Ab hac ſnĩa vĩa tanq̃ȝ iniq̃ appello et peto apl̓os mihi dari: q̃ ſemꝑ debent dari reuerẽtiales dimiſſorij qñ appellatur a diffinitiua ſnĩa. qꝛ iudex debet velle ꝙ ſi male iudicauerit ꝙ alius ſuꝑior talẽ ſnĩam corrigat ⁊ emẽdet: ne ꝑs ꝯdẽnata leſa maneat in ꝑiculo anĩe ipſi9 iudicĩ. Põt etiã appellari infra decẽ dies q̃ currũt de momẽto ad momentũ ab illa hora q̃ ſnĩa lata eſt. vt. c. q̃d ad cõ ſultationẽ. extra de re iudi. et tũc teneꝭ appellare in ſcр̃tĩ. al̓s appella tio eſſet nulla: vt. c. cordi. de appel. li. vj. et petere in fine appellatiõis apoſtolos reuerẽtiales vel dimiſſorios a diffinitiua. Sed qñ ap/ pellaꝭ a grauamĩe vel ab interlocutoria: tunc põt dare refutatorios et iuſtificare ſuũ ꝓceſſum vt ſuperior informeꝭ legitime de eodem interim ꝓcediꝭ in cauſa vlteri9 qñ dedit refutatorios donec fuerit inhibitus ꝑ ſuꝑiorẽ ad quẽ appellaꝭ. c. ſuꝑ eo. extra de appel. ⁊ poſt nõ poſſet. Sed qñ eſt ĩhibit9 ſi faceret añ oĩa reuocarenꝭ tãq̃ȝ at/ tenꝭ. ⁊ ĩnouaꝭ. vt. c. nõ ſolũ. ꝺ ap. li. vj. ⁊. ff. nil ĩnouã. appel. pendẽ. in rubro ⁊ nigro. Et hec ſufficiãt de ꝑ̃ma inſtãtia. Uñ pñt eſſe tres